

Ziffels komen na 36 jaar met debuutalbum

JOB VAN SCHAIK

GRONINGEN De Ziffels maakten in de jaren tachtig indruk, maar braken nooit door. Nu is er dan toch nog een debuutalbum.

‘De Ziffels zijn gewoon de Beatles van de jaren tachtig, alleen heeft niemand dat nog door’, schreef popjournalist Max Palfenier in januari 1988 in *Nieuwsblad van het Noorden*. De Groningse band maakte dat jaar indruk op popfestival Noorderslag. ‘We hebben best op bijzondere plekken opgetreden’, zegt gitarist José Cutileiro, terugkijkend. ‘Zo’n periode verdwijnt langzaam uit je leven, op een paar krachtige herinneringen na. Maar we mogen er best trots op zijn.’

Vanaf 1984 bouwden de Ziffels – naast Cutileiro bestaand uit Henk Boonstra (zang), Theo van der Laan (drums), Sipke Boorsma (gitaar/zang) en Frits Vogt (bas) – een mooie reputatie op. Muziekblad *Oor* sprak zelfs over ‘Groninger nachtegale, prachtige composities en zalige koortjes’. ‘We waren zo’n net-niet-bandje’, zegt Cutileiro nu. ‘We hebben nog wel een single uitgebracht: *Cold Day in Bermuda*; met Penny Black op de B-kant, dat door de Jannen van Elpee nog altijd ‘een van de beste Nederpopliedjes ooit’ wordt genoemd. Maar we kregen dus net

geen platencontract.’

Toch is er nu, 36 jaar na het eerste optreden van de Ziffels, een album met negen liedjes. ‘Allemaal nieuwe nummers’, vertelt Cutileiro. En dat terwijl het plan was om oud materiaal uit de jaren tachtig opnieuw in te spelen. ‘We hebben al die jaren contact gehouden, speelden samen in andere bands, en heel af en toe nog als de Ziffels op feesten en partijen. Vijf jaar geleden ontstond het idee om toch nog eens een compleet album te maken.’

De vijf bandleden, allen zestigers inmiddels, zouden hun archief induiken en ieder twee liedjes uitzoeken, zo was de afspraak. ‘Maar de eerste keer dat we samen kwamen, zaten we na een kwartier al nieuwe nummers te maken. Iedereen zat boordevol ideeën en half affe liedjes.’ In de studio van Frits Vogt werkten ze de afgelopen jaren af en toe een weekend aan hun muziek. ‘Een weekend per nummer ongeveer, uitgesmeerd over een periode van vijf jaar. We hadden geen haast.’

‘Pure gitaarpop, daarmee zaten we in het verkeerde decennium’

De titelloze debuut-lp van de Ziffels bevat negen popliedjes, waarvan opener *The Lion is Awake* het enige is dat ooit live is uitgevoerd. ‘Dat hebben we gemaakt voor Lou Leeuw, toen hij zeventig werd. We hebben het in 2016 gespeeld op zijn feest in Huize Maas.’ Een overkoepelend thema heeft het album niet. ‘Wij zijn altijd liefhebbers van pure gitaarpop geweest, maar we waren in het verkeerde decennium actief. Onze muziek past beter bij de gitaarpop die eind jaren zestig, begin jaren zeventig werd gemaakt en die halverwege de jaren negentig weer opleefde.’

Ze hebben niet meer de drang om door te breken, zoals vroeger. ‘Er zat geen druk achter, toen we deze liedjes maakten. Het was ook veel leuker om samen te spelen. Ik heb niemand horen mopperen.’ Liveoptredens zitten er vanwege de broze fysieke conditie van enkele bandleden niet in. ‘We willen de wereld graag dit album laten horen, verder niks. Hij wordt ook uitsluitend op vinyl uitgebracht. Via Spotify en Bandcamp kun je hem digitaal beluisteren. Via Bandcamp kun je trouwens ook onze oude liedjes beluisteren, maar de nieuwe vind ik het mooist.’

De lp is te verkrijgen via www.ziffels.nl en platenzaken Elpee, Plato en Evelyn Novacek.

De Ziffels met (vlnr) Sipke Boorsma, Theo van der Laan, Henk Boonstra, José Cutileiro en Frits Vogt. FOTO REYER BOXUM